

Sygn. akt: III U 90/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. O. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. O. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31.12.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt IIIU 90/15

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 12.01.2015r. M. O. (1) wniósł odwołanie od decyzji ZUS z dnia 31.12.2014r., odmawiającej mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury, gdyż posiada ponad 40-letni staż pracy. Wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury w oparciu o art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, iż M. O. (1) nie spełnia przesłanek do uzyskania prawa do emerytury przewidzianych w art. 24, art. 26b, art. 46 w zw. art. 29 i w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie posiada wymaganego wieku emerytalnego oraz stażu pracy w szczególnych warunkach, a nadto nie spełnia warunków do uzyskania prawa do emerytury z art. 46, wymaganych na dzień 31.12.2008r.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

M. O. (1) w niniejszym postępowaniu, kwestionując decyzję ZUS z dnia 31.12.2014r. domagał się przyznania mu prawa do emerytury.

W ocenie Sądu odwołanie jest niezasadne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż z nadesłanych przez ZUS akt dotyczących M. O. (1) wynika, iż odwołujący składał pisemne wnioski: o rentę (23.12.2002r. i 02.11.2005r.), o ustalenie kapitału początkowego (20.03.2002r.) i o świadczenie przedemerytalne (31.12.2008r. i 03.02.2009r.).

Z akt tych wynika również, że wniosek o emeryturę odwołujący złożył w dniu 06.11.2014r.

Ponieważ M. O. (1) urodził się w dniu (...), należało zbadać, czy spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury, przewidziane dla osób w tej grupie wiekowej.

Odwołujący domagał się przyznania emerytury przewidzianej w art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Emerytura w oparciu o ten przepis jest jednak przewidziana dla osób urodzonych przed dniem 01 stycznia 1949r. Przepis ten w ust. 1 w brzmieniu obowiązującym w dacie wniosku o emeryturę (04.11.2014r.) stanowi bowiem, że ubezpieczeni urodzeni przed dniem 1 stycznia 1949r., którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego określonego w art. 27 ust. 2 i 3, mogą przejść na emeryturę:

1) kobieta - po osiągnięciu wieku 55 lat, jeżeli ma co najmniej 30-letni okres składkowy i nieskładkowy albo jeżeli ma co najmniej 20-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz została uznana za całkowicie niezdolną do pracy;

2) mężczyzna - po osiągnięciu wieku 60 lat, jeżeli ma co najmniej 35-letni okres składkowy i nieskładkowy albo jeżeli ma co najmniej 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje ubezpieczonym, którzy:

1) ostatnio, przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, byli pracownikami oraz

2) w okresie ostatnich 24 miesięcy podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym pozostawali w stosunku pracy co najmniej przez 6 miesięcy, chyba że w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę są uprawnieni do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ponieważ M. O. (1) urodził się w (...)r., nie może uzyskać emerytury w oparciu o rozpatrywany samodzielnie art. 29.

Należy też wskazać, iż wprawdzie w odwołaniu M. O. podnosił, że z wnioskiem o emeryturę wystąpił już w styczniu 2009r., lecz z akt ZUS wynika, iż w 2009r. występował jedynie z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne. Nawet jednak gdyby w 2009r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o emeryturę to i tak nie spełniałby w tej dacie warunków z art. 29, gdyż w 2009r. nie miał jeszcze 60 lat. Nadto jak już wskazano wyżej, art. 29, rozpatrywany samodzielnie (bez związku z art. 46) odnosi się tylko do osób urodzonych przed 01 stycznia 1949r. a odwołujący nie należy do tej grupy.

Ponieważ odwołujący urodził się w (...)r., mógłby ubiegać się o emeryturę przewidzianą w art. 46 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 29, 32, 33 i 39 tej ustawy. Zdaniem Sądu M. O. (1) nie spełnia jednak warunków do przyznania emerytury, określonych w tym przepisie. Przepis art. 46 ust. 1 stanowi bowiem, że prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. a przed dniem 1 stycznia 1969r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008r.

W ocenie Sądu M. O. (1), aby uzyskać emeryturę określoną w art.46 w zw. z art. 29 musiałby wiek 60 lat ukończyć do dnia 31.12.2008r., a osiągnął go w 2010r.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w wyroku z dnia 18.03.2014r. (II UK 389/13, LEX nr 1446449), że wnioskodawca nie spełniając łącznie wszystkich warunków pokreślonych w art. 29 i 46 u.e.r.f.u.s. (warunek wieku osiągnął po dniu 31 grudnia 2008r.) nie mógł nabyć prawa do dochodzonego świadczenia.

Wskazać też trzeba, że przewidziana w art. 46 ust. 1 pkt 2 u.e.r.f.u.s. regulacja uzależniająca nabycie przez ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. a przed dniem 1 stycznia 1969r. prawa do emerytury na podstawie art. 29 tej ustawy od spełnienia wszystkich warunków określonych w tym przepisie do dnia 31 grudnia 2008r. nie narusza zasady równości kobiet i mężczyzn w zakresie zabezpieczenia społecznego. Ustawodawca określając odmienny wiek dla kobiet i mężczyzn w art. 29 u.e.r.f.u.s. nie powodował dyskryminacji tych ubezpieczonych, a przyjęte w tym artykule rozwiązanie jest powszechnie akceptowane i nie stoi w sprzeczności z postanowieniami Konstytucji RP, a także z prawem wspólnotowym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 września 2012r., III AUa 378/12, LEX nr 1223477).

M. O. (1) nie może też uzyskać prawa do emerytury określonej w art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie osiągnął przewidzianego w art. 24 ust. 1 b pkt 6 wieku emerytalnego dla mężczyzn urodzonych w okresie od dnia 1 kwietnia 1950r. do dnia 30 czerwca 1950r., tj. co najmniej 65 lat i 10 miesięcy.

Odwołujący nie spełnia też warunków określonych w art. 26b tej ustawy, gdyż nie osiągnął wieku 65 lat. Nie spełnia również warunków z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem nie ma wymaganego w tym przepisie 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Z akt ZUS wynika, że odwołujący był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) S.A. w O. okresie od 24.07.1972r. do 30.06.2002r. i pracował na stanowiskach: instruktor techniczny, inspektor techniczny, kierownik wieloosobowego stanowiska pracy, kierownik kolumny, naczelnik UP, inspektor nadzoru, dyrektor Rejonu Telekomunikacyjnego i kierownik oddziału. Tego typu praca nie jest zaś pracą w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze całokształt w/w okoliczności i rozważań Sąd uznał, że M. O. (1) nie spełnia przesłanek do przyznania mu prawa do emerytury, dlatego jego odwołanie od decyzji z dnia 31.12.2014r. zostało oddalone w oparciu o orzeczone na mocy art. 477¹⁴§1 kpc.